

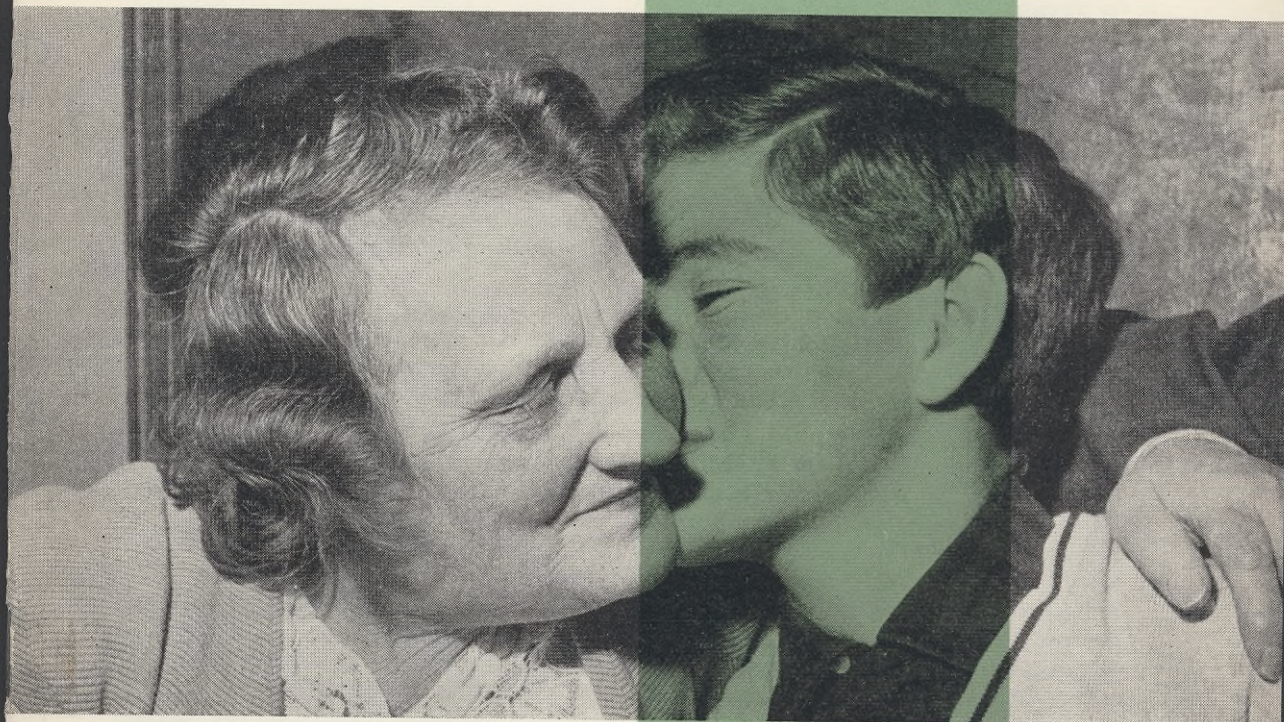
Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift
för
göteborgs
ungdomsledare

nummer 2
mars 1963
årgång 12
pris 1:—

Denna gång får vi läsa

VI ALLA 2/1963 mars

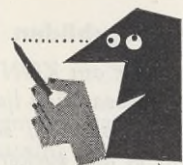
- I förra numret diskuterade vi rätt flitigt ungdomsgårdarna och kritiken mot dem. Även denna gång har vi anledning återkomma. Under rubriken "Skjutjärnsjournalistik" kan vi läsa mera i ämnet.
- Det är strax dags att fara utomlands för sommaräventyr. Ledaren penetrerar problemet med våra ungdomsgruppers utlandsresor.
- Barnavårdsnämnden har nu remissbehandlat ungdomsberedningens betänkande. Vi återger en del av nämndens synpunkter och presenterar samtidigt ett intervjuuttalande av barnavårdsdirektör *Algot Wickberg* i anslutning härtill.
- Vår medarbetare "Konk" intervjuar en alldeles färsk scoutkonsulent, *Gunilla Rydberg*, flickan med blå ögon dock icke blåögd.
- Se på mitteluppslaget! Här presenterar Vi alla en alldeles ny förpackning tips för ungdomsledare. *Björn Döbeln* har bl.a. gjort en intressant tävling.
- PREMIÄR heter en ny rubrik över ett par sidor från den aktuella ungdomsteaterfronten i Göteborg. *Ake Edén* skriver.
- Redaktören ishockeypratar, vidare kan Ni läsa om TV-kritik, klubbreferat och mycket annat och vill Ni meditera så slå upp sidan 19, där Vi allas filosofiska avdelning denna gång behandlar *ägandet*.

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare

Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

Utomlands

Skolkuratorernas förening här i landet har i samarbete med Målsmännens Riksförbund och lärarorganisationerna i tidskriften "Barn i hem-skola-samhälle" presenterat en nyttig minneslista för föräldrar som ämnar låta sina barn deltaga i en gruppresa utomlands. Sammanställningen är värdefull även för dem som utanför hem och skola är med och fostrar barn och ungdomar.

Icke minst den första frågeställningen: "Lämpar sig barnet att delta i en gruppresa?" är värd att begrunda. Blyga och ensamma barn och ungdomar, otränade gruppmedlemmar, kan få det synnerligen besvärligt om de själva och deras föräldrar i förväg inte är medvetna om vad utomlandsresan kan komma att innebära.

Alltför sällan medverkar föräldrarna i förarbetet och granskar resebjudande, resmål och resplaner. Även inom organisationslivets resor och lägerverksamhet är en ökad aktivitet av föräldrar i förberedelsearbetet önskevärd.

Valet av reseledare för gruppresor utomlands är en oerhörd viktig fråga. Språkkunskaper är inte detsamma som kunnighet att leda en grupp i ett främmande land. Å andra sidan är det svårt

för en aldrig så god gruppleddare att klara sig i ett annat land om han inte behärskar det främmande landets språk eller har mycket god hjälp till sitt förfogande.

Kritik har riktats mot en del organisationers utlandsresor, som i alldeles för hög grad, menar man, har liknat vanliga sällskapsresor i resebyråregi. Förberedelsearbetet under vintermånaderna bör inrymma en genomtänkt planering av program för gruppdeltagarnas kontakter med värdlandets sociala miljö och inte enbart ett ytligt fest- och badstrandsstuderande.

Förhållandena utomlands är många gånger annorlunda än hemma. Alltför få ungdomar begriper detta och dessvärre gör inte alla ledare det heller. Rökning bland ungdom är t.ex. mindre vanlig utomlands än hos oss och förbud att vara ute efter vissa klockslag gäller också på ganska många ställen.

Att deltaga i en gruppresa utomlands kan vara en stor upplevelse för en ung människa. Mycket talar emellertid för att träningen i att resa i grupp bör börja hemmaomkring och först senare i den unges liv utsträckas till främmande latituder. Förberedelserna för utlandsvistelsen bör vara aktiva och engagerande och kan gärna ge utrymme för föräldrar att få träffa reseledare och funktionärer. Enligt en gammal god regel, som vi fortfarande bör kunna hålla fast vid, kan utlandsvistelsen gärna också bli ett premium för flit och intresse som ungdomarna visat under säsongen. Detta har åtskilliga föräldrar och ungdomsledare anledning att påminna sig om när resan skall betalas. F.ö. är en resa finansierad helt eller delvis med den unges sparmedel ganska förnuftigt ur pedagogisk synpunkt.

En planering, grundlig och aktiverande, är således nödvändig om en resa till utlandet med en grupp ungdomar skall ge deltagarna något av värde.

K. A.

Bristen på sprit

genom den aktuella strejken (vid pressläggningen) tycks oroas åtskilliga. För oss verkar det fullkomligt groteskt med de jeremiader som här och var — inte minst i dagspressen — stämts upp. Enligt vår enkla mening är det en av de strejker som vi lättast av alla kan uthärda. Vi såg också i pressen att en restaurang nu måste slå igen på grund av bristen på sprit. Det är ett nästan kusligt vittnesbörd om på vilka grunder en stor del av vår restaurangnäring är uppbyggd. Länge leve strejken!

Omslagsbilden

berättar om KONTAKT och FÖRTROENDE, dessa båda ljuvliga karameller i familjegemenskapen, som smakar så gott och som vi alla tycker om men som är så svåra att få tag i. Även i den ungdomsfostran som sker utanför hemmet, vi tänker närmast på den fritidsfostran som sker i fritidsgruppen, är det en absolut förutsättning för ett lyckat arbete att man kan nå kontakt, lära förstå för att sedan kunna påverka ungdomen. Fritidsbyrån och Björngårdsvillans ungdomsråd vill vara med att hjälpa ungdomsledare som vill öka sina möjligheter att hjälpa de unga med deras problem. På särskild plats i denna tidskrift får Ni veta mera om de föreläsningar i ungdomsfrågor som anordnas på Björngårdsvillan under tre kvällar denna vårtermin.

Värme — Vänskap — Västkust

Vilken lisa bereder inte sådana ord våra djupfrysta kroppar och andar efter månaderna bakom isvallarna. Ännu så mycket mer måste de väl tina medlemmarna i Svenska Scoutförbundets Göteborgsdistrikt, som har denna slogan som motto för Orustlägret den 14/8—22/8 i år. Lägret skall gå i ren scoutstil, vilket dock inte hindrar, att sjörövare och vikingar (red. trodde de begreppen var synonyma) är välkomna. I broschyren läser vi dock, vilket dämpar farhågorna något, att lägret kommer att tillhandahålla leg. läkare och sjukhus, samt att såväl deltagare som ledare kommer att vara kollektivt olycksfallsförsäkrade under lägertid och resor. Att lägret kommer att bli ett spännande sommaräventyr är tydligen inget att misstaga sig på.

Man har tydligen räknat med allt. I den trevligt illustrerade foldern finns även praktiska anvisningar hur man förbereder sig för lägret. Bl.a. ser man en matglad spargris, som väntar på att få sin lilla tribut, för att lagom till sommaren ge en större igen. Så manar man till tävling om en lägervisa. Vad kan väl vara mer värmande än att under den bistre Bores regering skriva om just *Värme — Vänskap — Västkust?*

Hobbyslöjd och idealbildning

"Vi behöver hobbyslöjden för rekryteringsarbetet" läser vi i ett ideellt föreningsblads rubriker. I artikeln finner vi vidare: "Nu ser vi inte hobbyslöjden som en enstaka företeelse på vårt program. Vi sätter in den liksom allt annat i ett betydligt större sammanhang där också hobbyslöjden får tjäna helheten. Vi tror oreserverat på den positiva aktiviteten, som på detta sätt förmedlas, och vi är angelägna om att arbeta vidare utifrån de kontakter, som genom en spontan hobbykväll kan knytas."

Kan man inte gå den motsatta vägen? Man för fram sina ideal så starkt att de blir den primära rekryteringsbasen och hobbyslöjd, idrott, musik och teater m.m. användes för att ge omväxling och stimulans för det viktiga i arbetet; målsättningen. Om man använder en sekundärverksamhet som rekryteringsbas, är då inte risken väldigt stor att man får medlemmar som är mera intresserad av den sekundära sysselsättningen än de primära ideologiska frågor som är organisationens huvuduppgift. Är det inte här vi har kärnan i de gamles klander att dagens ungdom — ja även föreningsungdomen — saknar idealitet?

Två citat ur aktuell debatt

"Vid Eslövs ungdomsråds årsmöte, som på tisdagskvällen hölls på ungdomsgården i Eslöv, framgick det att verksamheten varit synnerligen omfattande . . . Föreningsverksamheten har varit intensiv särskilt under höstterminen. I en del fall har föreningarnas önskemål beträffande lokaler inte kunnat tillgodose. Styrelsen har diskuterat många olika möjligheter till utökning av lokalerna . . . 20 föreningar är anslutna till ungdomsrådet. Verksamheten har finansierats genom stöd av Eslövs stad".

(Arbetet 6.3 63)

I samma tidning skriver "SSU-are" den 4.3 med anledning av socialdemokratiska partiets nya förslag till kommunalt handlingsprogram:

"SSU menar att om förslaget går igenom kommer detta att resultera i att de socialdemokratiska kommunalmännen landet runt ytterligare kommer att satsa på den kommunala ungdomsverksamheten, vars värde ur vissa synpunkter kan ifrågasättas."

Citaten överlämnas till Vi alla-läsaren för jämförelse och begrundan.

Barnavårdsnämnden remissvarar

Ungdomberedningens betänkande, som presenterades i Vi alla, 5/62, har sedan den 8 juni 1962 varit föremål för remissbehandling.

Det är ju frågor av stor betydelse, som behandlats av utredningen och huvudfrågan har varit att finna en lämplig kommunal organisationsform för stadens förebyggande ungdomsverksamhet. Det är självfallet att en utredning av sådan omfattning måste ta hänsyn till många faktorer och kompromissa i så många sammanhang, att de som har att remissbehandla det, finner många punkter betänkliga.

Glädjande är dess positiva syn på detta arbetes målsättning, på samarbetsfrågorna och sist men inte minst på "både-och-linjen", när det gäller problemet föreningsliv-ungdomsgårdar. Det är ju den linje, som barnavårdsnämnden och dess ungdomsdelegation för närvarande tillämpar.

Barnavårdsnämndens syn på utredningen redovisas i ett av barnavårdsdirektören utarbetat och den 19/2 av nämnden godkänt P. M. Vi skall här redogöra för några av de synpunkter på utredningen, som framkommer i detta. (Se även artikeln "Vad föreslår ungdomsberedningen", "Vi alla" 5/62).

Några markantare divergenser mellan utredningen och barnavårdsnämndens i detta P. M. deklarerade synpunkter föreligger inte. Snarare får man väl anse detta som ett realistiskt-praktiskt förslag att lösa de problem och arbetsuppgifter, som utredningen belyser. I de flesta punkter gäller det här att vidare utveckla en verksamhet, som barnavårdsnämnden redan sedan många år bedriver. Det, som därutöver tillkommer, är att skolstyrelsens fritidsverksamhet överföres till barnavårdsnämnden.

När det gäller den nedre åldersgränsen i det förebyggande ungdomsarbetet delar

emellertid barnavårdsnämnden inte ungdomsberedningens uppfattning. Vi citerar barnavårdsdirektören: "Det är främst beträffande den nedre åldersgränsen, 13 år, som jag ej kan dela beredningens uppfattning . . . Verksamheten är bland barn i de lägre skolåldrarna 7—12 år, enligt min mening icke av önskvärd omfattning. Visserligen har barnavårdsnämnden ett mindre antal fritidshem (eftermiddagshem) och visserligen förekommer en del grupparbete med barn på ungdomsgårdarna, men verksamheten är i förhållandet till antalet barn i dessa åldrar i staden, ca. 25.000, relativt obetydligt. Att som beredningen gjort sätta en åldersgräns för det förebyggande arbetet bland barn och ungdom vid 13 år är olyckligt."

Barnavårdsnämnden betonar vidare, att beredningens höga målsättning för ungdomsgårdarnas arbete och utbyggnaden av de övriga formerna av förebyggande ungdomsarbete ställer stora krav såväl på denna verksamhets centrala ledning, som på gårdarnas personella och materiella resurser. "Skall arbetsresultaten komma att stå i rimligt förhållande till målsättningen, måste verksamheten kraftigt förstärkas och utbyggas. Även om man endast håller sig inom de åldersgränser, som beredningen gjort, 13—21 år, finnes i staden ca 46.000 ungdomar. Tre tjänstmän jämte skrivpersonal vid fritidsbyrån, samt 18 föreståndare och 10 assistenter vid ungdomsgårdarna rår självfallet inte med dessa stora arbetsuppgifter."

När det gäller hur detta arbete skall praktiskt realiseras är ungdomsberedningens förslag i många avseenden vagt. Barnavårdsnämndens P M kompletterar detta med ett genomarbetat förslag för hur fritidsbyrån skall organiseras och förstärkas i personellt hänseende, för att det skall bli möjligt att nå dit ungdomsberedningens utredning och förslag syftar.

Barnavårdsdirektör Algot Wickberg kommenterar barnavårdsnämndens remissyttrande

Barnavårdsnämnden har nu till stadskollegit avlämnat sitt remissvar på Göteborgs ungdomsberednings betänkande. Nämndens yttrande bygger på det PM, som barnavårdsdirektör *Algot Wickberg* upprättat och som dessutom innehåller förslag till organisation av fritidsbyrån, d.v.s. den byrå som central under barnavårdsdirektörens handläggning barnavårdsnämndens förebyggande arbetsuppgifter. Vi har vänt oss till direktör Wickberg och bett att få en kommentar till remissyttrandet:

● Barnavårdsnämnden har varit enig med ungdomsberedningen om det förebyggande ungdomsarbetets betydelse. Det är enligt nämndens mening en väsentlig del av hela den samhällliga barn- och ungdomsvården.

● Vi är således överens med beredningen om huvudmålsättningen men måste ifråga om dess förslag om att stadens insats i det förebyggande arbetet i första hand skall gälla åldersgruppen från och med 13 år anmäla en avvikande mening. Vi menar att detta samhällliga arbete måste börja långt tidigare i åldrarna och utformas som en fortsättning på det som från samhällets sida utträttas genom daghem, barntädgårdar och barnavårdscentraler. Dessa olika verksamhetsformer måste således kompletteras med den förebyggande verksamhet som nämnden har för ungdom och som vi vill utbygga även för åldersgruppen 7—12 år.

● Den kommunala fritidsverksamhet, som bedrivs av skolstyrelsen, har stora likheter med Barnavårdsnämndens arbete i arbetsstugor och ungdomsberedningen vill att verksamheten överföres till barnavårdsnämnden och samordnas med nämndens övriga liknande arbetsformer. Beredningens förslag verkar härvidlag vara väl underbyggt.

● Ungdomsberedningen har som bekant flera förslag till förbättring av de kommunala anslagen till ungdomens föreningsliv. Barnavårdsnämnden har också under de senaste åren kunnat glädja sig åt att kunna öka dessa bidrag. Jag tror personligen att det är en riktig väg, att genom lämpligt avvägda bidragsformer öka föreningslivets kapacitet och få det att bereda sin aktionsradie, icke minst inom nya bostadsområden. För den skull vill vi också stärka fritidsbyråns servicemöjligheter, så att den genom kontakt och samverkan kan hjälpa till att göra ungdomens egna organisationer attraktiva och utåtriktade.

● Till sist vill jag understryka nödvändigheten av att barnavårdsnämndens fritidsbyrå nu får sin organisations- och personalfråga löst. Vi har själv i remissvaret presenterat ett genomarbetat förslag till organisation och personaluppsättning, som vi hoppas skall vinna stadsfullmäktiges gehör. Det är angeläget att fritidsbyrå får en kraftig upprustning av personalen om den skall kunna lösa de många arbetsuppgifter som åvilar den och såväl ungdomsberedningen som barnavårdsnämnden väntar sig att den skall genomföra.

Yrkesmässig ungdomsledarutbildning

I Vi alla nr 1 detta år lämnade vi en rapport om den engelska yrkesutbildningen av ungdomsledare. I "Deutsche Jugend" 2/63 finner vi att kulturministern i Rheinland-Westfalen har givit Kölns Idrottshögskola i uppdrag att genomföra en ettårig utbildning av fritidsledare. Kursen kommer att startas den 2 maj detta år. Jämsides med en allsidig grundutbildning i idrott kommer också specialfack som musik, sång, dans, teater- och programverksamhet att ägnas omfattande studium. Nu förefinns alltså yrkesmässig ungdomsledarutbildning i Finland, England och Tyskland. Hur länge skall Sverige vara ett ungdomsledarutbildnings u-land?

Ett dussin frågor till ung konsulent

- ☆ utbyggd ledarutbildning
- ☆ mer scout-PR bland allmänheten
- ☆ ökat samarbete mellan scoutorganisationerna
- ☆ bättre "personalvård" av och bland ledarna
- ☆ större följsamhet i vad som händer i tiden anpassat till scouting

vill stans yngsta (?) konsulent ha som programförklaring för det jobb hon tillträdde för ungefär en månad sedan. Gunilla Rydberg heter hon, är 21 år gammal blå, ögon men inte blåögd, scoutkonsulentar (får man säga så) i KFUM-KFUK sedan den 18 februari för att vara exakt, handelsinstitut, KFUK:are redan i tultåldern, ståtar med treklöverutbildning, har arbetat som expeditionsssekreterare i . . . ja, KFUK i Göteborg naturligtvis.

Är scouting överlägset andra arbetsformer i ungdomsarbetet?

Målsättningen är OK. Men överlägset . . . Jag vill hellre svara, scouting ger mycket av mångt, ger spänning, är eftersökt.

Hur vet Du det?

Dom står i kö för att komma med. Vi har stora möjligheter att utvidga bara vi får lokaler och ledare. Den traditionella arbetsformen — patrullsystem, provtagning — har oförminskad dragningskraft.

Även på tonåringar?

Inte i samma utsträckning. Vi söker oss fram på andra vägar bland dem, senior-scouting för 14—16-åringar och RS-scouting för dom som är äldre än så. Vi vill i det arbetet bjuda en mera allmänintresserande verksamhet.

Tycker alla ungdomar om att vara med i förening?

Dom flesta tror jag skulle trivas i före-

ningsarbetet om dom tillräckligt tidigt och mycket fick kontakt med detta.

Gäller det också de mindre välborstade?

Det är svårigheter med dom. Men det skulle nog lyckas också där, om det fanns tillgång till specialutbildade ledare.

Vad menar du med bättre "personalvård" av och bland ledarna?

Det krävs alltid så mycket av ledaren. Med rätta. Men ofta försummas att ge ledaren det stöd och den uppmuntran och hjälp han eller hon behöver. Jag såg gärna att ledarskap och medlemskap upplevdes på samma sätt, stimulerande, vyvidgande, utvecklande, ja, varför inte t.o.m. roligt. Den målsättningen är arbetsam att förverkliga men inte omöjlig. Den dan ledaren upplever sitt jobb mindre som en allvarlig eller nödvändig plikt men mer som något nöjsamt får vi också ett bättre resultat.

Tror du på något som man skulle kunna kalla Sveriges Förenade Scoutkårer?

Jag tror inte scoutorganisationerna är mogna för en sammanslagning ännu och jag tror inte heller att det är någon förlust att ett sådant samgående dröjer. Sverige är visserligen rätt så ensamt om att ha scouting uppspaltat på moderorganisationer med speciell intresseinriktning, men det är ingen nackdel. Väsentligt vidareutveckla samarbetstanken.

Forts. på nästa sida

Tam TV-tröskning på Farsta Loge

När SSU åter tog upp den ungdomsgårdska länghalmen för omtröskning, gjorde man väl det i hopp om att så småningom få något korn till sin egen magra kaka.

Fredagen den 1 mars trodde man att ungsocialisterna skulle få en hel säck till den, då TV utlovade ett diskussionsprogram med ungdomar kring ämnet "Ungdomsgårdarnas vara eller inte vara". Här väntade man få se dristiga slagdängare få fram växtkraftigt utsäde till SSU:arnas framtida odalgärning. Men ack, vilken besvikelse!

Vad anser du om ungdomsgårdarna?

Dom behövs säkert i ungdomsarbetet. Jag vill gärna se ett utvidgat samarbete med dom.

Hur arbetar en scoutkonsulent?

Han eller hon skall under inga omständigheter tvingas bli skrivbordsmänniska. Arbetstiden disponerar jag efter eget skön. Ett par kvällar är jag ute på kårerna och hjälper till. Sedan har jag ledarsamlingar, skall besöka skolor och hålla kontakt med andra institutioner. Föräldrarbetet kräver sin tid o.s.v. Det är alltid väldigt mycket ojorda jobb kvar i slutet på arbetsveckan.

Hur länge skall en heltidsarbetande ungdomsledare hålla på?

Det beror på hur pass ungdomlig man kan bibehålla sig, men efter 4 à 5 år i aktiv tjänst har man nog gett sitt bästa.

Och sen?

Då blir det svårt. Att gå tillbaka till en mindre arbetsam men mera inrutad verksamhet, usch! Visserligen kräver ju arbetet inom scouting och även inom annat ungdomsarbete ofantligt mycket, men ger samtidigt så mycket som det inte står att söka värdemätare för. Men varför tala om min "pensionering" nu, när jag nyss börjat.

Får "Vi Alla" komma tillbaka vid "pensionsdags" för erfarenhetssummering?

Gärna, välkomna!

Konk

Förutsättningarna för en verklig tröskfest fanns ju. Farsta nya 980 kvm:s ungdomsgård hade valts till loge. Pigor och drängar hade mött upp i mängd. Både sådana som var organiserade och löskefolk, gammlefar, gammlemor och länsman fanns på plats. Patron på stället — i det här fallet patronessa — var också där.

Så kom rättarn. Han skulle leda arbetet. I näven höll han krampaktigt en hope papper (Arbetet var ju programmerat!) Sen började han att prata med det första slaglaget, som bestod av vattenkammade drängar lika fjärran från snusdosor och knivslagsmål som sol från måne och dygdiga pigor i nystrukna kjolar lika blida i blick och åsikt som änglarna på en altartavla. En Ung Örn ingick också i laget, men hon hade tydligen förlorat sitt majestätiska målföre och fått låna pipa på annat håll — olyckligt nog av en sädesärta — och kvittrade glatt med i den menlösa kören. Någon tröskning i det laget blev aldrig av.

Strax var det dags för rättarn att flaxa till nästa slaglag, som satts samman av gammelfolk. Ordförare där var gammelfar lika skönmålande och ärlig i sitt tal som en propagandist. Hans tal illustrerades av vackra vykort med stickande pigor och bakande drängar.

Men nå'n tröskning . . . nähä, inte där heller.

Så var det länsmans tur. Jodå, visst var det bättre nu! Aldrig några bråk vid station, inte. Men när gården stängdes för kvällen, samlades allt de unga där nere för att ta en sista titt på tunnelståget till Stockholm innan det var tid för fällbänken . . .

Och så var det patronessans tur. Jodå, visst var pigorna och drängarna bra, men rötägg fanns ju förstås. De fick komma till patronessan på gården för samtal och tillrättavisning dan efter en fylla t.ex.

Så var det slut! Rättarn snöpte en utlovad slagtröskning, som aldrig blev annat än en enstämmig och enfaldig lovprisning om hur bra logarna är i allmänhet och Farstalogen i synnerhet, helt stilenligt med

Forts. på sidan 18

Nå – Förstå – Påverka — 3 toppkvällar för ungdomsledare

Fredagen den 15 mars

Att sälja en idé

Försäljningschef Håkan Lidman, legendarisk idrottsman, har stor erfarenhet av att sälja idéer såväl inom sitt arbetsfält, försäkringsrörelsen, som inom föreningslivet.

Framtidsinformation för ungdomsledare

Organisationschef Gösta Karlbom, chef för Försäkringsaktiebolaget Framtidens avd.-kontor i Göteborg, presenterar företagets uppmärksammade material för ungdomsledare.

Onsdagen den 17 april

Ungdom i TV-åldern

Fil. lic. Ulrich Herz. Välkänd från Sveriges

Radio och TV. Ledde bl.a. den omtalade sexualdebatten i TV.

Måndagen den 13 maj

O, ljuva ungdomstid — ungdomspsykologi i ett nötskal

Rektor Sven F. Lunner, Fornby folkhögskola, Stora Tuna. Mycket anlitad föreläsare, har bl.a. utgivit en studiebok i ungdomspsykologi.

Plats: Björngårdsvillan Slottsskogen.

Tid: 19.30

Avgift: 2 kr pr kväll exkl. servering.

Barnavårdsnämndens Björngårdsvillans

Fritidsbyrå Ungdomsråd

Kjell Andersson Lars Olsson

Ansikte utåt

Att visa sitt ansikte utåt är någonting, som man, enligt berättigad kritik, inte så ofta får se ungdomsgårdarna göra. Frågan aktualiserades även i det på annan plats i detta nr. refererade TV-programmet om ungdomsgården i Farsta, Stockholm.

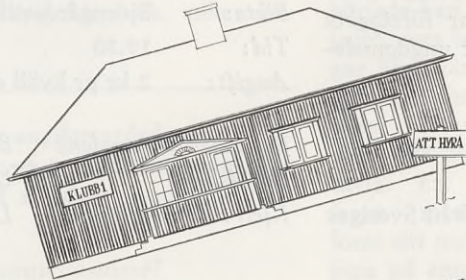
Jättestens, Kyrkbyns och Krokängsgårdens ungdomsgårdar i Göteborg blygs dock

inte för att visa sitt ansikte. Det gör man också på ett tilltalande och klatschigt sätt med ett blickfång, som verkligen intresserar både ung och gammal. Kan vi få en liknande propaganda på fler håll, helst på alla håll, så vore kanske snart allt oinitierat tal om "den könlösa" ungdomsgårdsverksamheten den antikverade företeelse det borde vara.

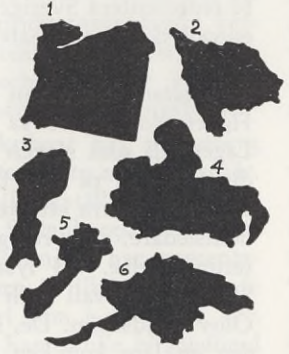
*Aktuell
fråga till
ungdoms-
arbetare:
När
skyltade Du
senast om
Din
förening?*

ANSLAGSTAVLA

FÖRENINGENS DRÖMSLOTT

är väl detta inte precis men nog är huset som en saga för den förening som vill ha sitt eget föreningshus i Göteborgs omedelbara omgivning. Huset är 15×7,5 meter har fem rum, två kök och övriga utrymmen. Priset? Ja, det är egentligen inte någonting som förutom detta att ungdomsföreningen bedriver ungdomsverksamhet. Sagan är en sannsaga och är Du och Din förening intresserad så kontakta Fritidsbyrån.

Namnförteckning:
(Att välja på)

- A Albanien
- B Angola
- C Bolivia
- D Burma
- E Egypten
- F Finland
- G Laos
- H Spanien
- I Tjeckoslovakien
- K Venezuela

KÄNNER DU DIN VÄRLD

Vårt klot krymper, avstånden blir mindre och mindre. Då gäller det att känna vår värld. Här har Du chansen att testa Dina geografiska kunskaper. Silhuetterna föreställer sex av de ovan namngivna staterna. De är alla ritade i samma skala men måste ibland vridas för att komma i samma vädersträck. Av bilderna framgår ej heller om gränsen är mot land eller hav.

Vi alla presenterar här ett par tips till stadens ungdomsledare. Björn Döbeln har gjort en tävling med olika länder, vilken kan användas på nästa klubbträff. Dessutom ger vi organisationerna chansen att få disponera — en hel järnvägsstation. Mera tips i nästa nummer!

PREMIÄR

Göteborgs teaterverkstad presenterar "Den sista grisen" — tre små stycken för teater av Jan-Eric Palm. Så står det på programmet, vars första sida också visar en knorrig vacker gris bakifrån.

Det är ambitiöst av amatörteatern att komma med en debuterande dramatiker, hyra Atelierteatern och så spela upp inför en kräsen Göteborgspublik. Säkert är dock att Atelier-Teaterns renommé inte skadats av denna föreställning.

Av de tre styckena har författaren lyckats med två, Påsen och Den sista grisen. Det är små tjugiga, roande-allvarliga och suggestiva saker. Den tredje "Saga från 40-talet" har inte samma charm. Där blir det för mycket berättande recitation och för lite dramatisk händelse på scenen. De små spelscenerna, som bryter berättandet, kan näppeligen inspirera skådespelarna till något starkare engagemang. Så sker ej heller. Synd att inte scenen i övrigt nådde upp i nivå med dess säkra och eleganta slut.

Teaterverkstadens ledare Stig Bahlenberg har lyckats med tre av de uppgifter han påtagit sig, som skådespelare, som regissör och som dekoratör. En eloge för regissörens galler först och främst "Krånkorna". Stycket är bra, skådespelarna mycket bra och regin tar väl vara på dess möjligheter. "Saga från 40-talet" och "Den sista grisen" har gemensamt en viss ojämnhet. De exemplifierar svårigheterna att både regissera och spela i samma föreställning. Bahlenbergs egna skådespelarpresentationer är här mycket goda, i synnerhet det fina pantomimspel han visar prov på. Helt konsekvent har regissören försökt att få övriga skådespelare att arbeta på samma linje, vilket de icke mäktat genomföra. Och vart tar slutet på sista grisen vägen? Detta slut som kunde och borde vara så skrämmande suggestivt missade såväl i pantomien som intensiteten. Var det polis-systemens alltför sedliga och konventionella

apparition med ty åtföljande stela plastik, som gjorde henne så tam, att varken paraduniformen som nämndes, var fanns den, eller den imaginära piska, som skulle driva världskarusellen uppfattades riktigt från salongen. Fråga är om inte världsherrarnas kostymer på något sätt borde sökt en tidsfärg som kommit världsdamen att verka mindre anakronistisk.

I varje fall, vore det inte på tiden att en så avancerad amatörteater som den Göteborgs teaterverkstad visar prov på borde få representera Sverige i några av de större europeiska amatörteaterfestivalerna?

Folkteatern har sedan sist haft premiär på Figueiredos "Surt sa räven" med Sture Lagerwall som slaven Esop, han med alla djurfablerna ni vet. Det här är en pjäs, som borde vara ett litet fynd för den ungdomsledare, som vill ge sin grupp en teaterupplevelse. Ett lysande spel bjöds av Sture Lagerwall och teaterchefen Kurt Olov Sundström. De, som hade väntat sig den enklare komiken överraskades av en klar tendens, ett flammande frihetspatos. En mycket vacker dekor. I dekoren ingick denna gång även Doris Svedlund. En skådespelerska, som kan användas bättre. På så sätt blev föreställningen tyvärr en smula ojämn. Men ojämnheter brukar ju vara legio, när det gäller stjärnföreställningar.

Har amatörteatern någon uppgift?

var ämnet för den konferens som representanter för bildningsförbund, ideella och politiska organisationer och intresserade enskilda av ABF och Barnavårdsnämndens Fritidsbyrå inbjudit till den 17 mars. Konferensen hölls på St. Katrinelund under teaterkonsulent Stig Bahlenbergs ledning. Någon tvekan om att frågan besvarades med ett enhälligt ja föreligger ej. Konstaterades; amatörteaterns behov av ekonomiskt bättre stöd och bristen på ändamålsenliga repetitions och uppspelningslokaler.

Strindberg på programmet

Det är glädjande att konstatera det intresse för August Strindberg som flammats upp nu femtio år efter diktarens död. Detta beror väl i viss utsträckning på att publiceringsrätten till Strindbergs arbeten nu blivit fri och likaså rätten att uppföra Strindbergs dramatik. Men att intresse av stora mått därutöver föreligger, visar bara det att Bonniers förlag, som haft publiceringsrätten, alldeles innan denna blir fri vågar ge ut nya Strindbergsupplagor. Folket i Bilds förlag kommer med Strindberg i folkboksutgåva, och tidningar kommer med Strindbergsromaner i följetongsform.

Inte bara som skribent har Strindberg uppmärksammats utan även som konstnär. F. n. pågår en unik utställning i Göteborgs Konsthall av Strindbergs måleri. Ett bildsvep från utställningen har presenterats i TV. Strindberg är lika frapperande modern i sitt måleri som i sin lyrik, och fråga vore väl hur han skulle bli bedömd som målare om han debuterat i vår tid.

I Strindbergs författarskap skymtar hans arbete som målare ofta fram. Det är av alldeles särskilt intresse att ha Strindbergs måleri i tankarna inom den närmaste tiden. Radioteatern kommer den 26 mars att sända Strindbergs "Marodörer", som skildrar ett konstnärsäktenskap. Det är en satirisk komedi med sin udd riktad mot kvinnoemancipationen och Ibsens pjäs "Et dukkehjem". Detta framförande är unikt, då det faktiskt rör sig om ett uruppförande av en Strindbergspjä. Man vågade nämligen på den tiden varken ge ut pjäsen eller spela den. Av denna anledning omarbetades den av Axel Lundegård, som strök hela första akten och — med Strindbergs föga engagerade medverkan — gjorde väsentliga ändringar i den övriga texten.

Det är en Göteborgsensemble vi får höra med Kerstin Tidelius som Bertha, Jane

Friedman som Abel och Tommy Berggren som Axel. I övriga roller märkes Björn Berglund, Ulla Smidje och Gunvor Pontén. Claes Hoogland har gjort bearbetningen och regissör är Ulf Palme.

Ett programtips: Sök den moderne August Strindberg, studera hans måleri vid ett besök på Konstmuséet, läs Strindbergs lyrik och lyssna på Marodörer! Diskutera föreställningen! Fritidsbyrån kommer eventuellt att bända föreställningen och låna ut bandet till intresserade grupper, som ej har tillfälle att lyssna den 26/3. Möt en modern August Strindberg.

Å. E.

Etydere necesse est lyder den lätta travestin på optimistjolleförbundets medlemsmaning, navigere necesse est. Varför inte studera Strindberg? Något mindre högtravande kan ju programrubriken kanske vara vad sägs om "Kul med August"?

Känner du din värld?

(Rätt svar — Din lating —)

1—E, 2—H, 3—F, 4—K, 5—G, 6—D.

Film och våld

Så tycker jag . . .

I en artikel i Nya Folket i Bild/Aktuellt, ifrågasätter Red. Carl Adam Nycop om deckarna, kriminalfilmerna och kriminalreportagen skulle inspirera till brott av samma karaktär, som de som beskrivs i respektive media. Red. Nycop tror inte att t.ex. ett halsduksmord, som det som beskrevs i kriminalserien i TV nyss skulle vara inspirerat av filmen. Det tror inte jag heller. Jag tror inte att en person som annars inte tänkt mörda, inspireras så till den milda grad av en film att han ändå begår ett mord, men däremot tror jag att det inte alls är omöjligt att en person som är inställd på mord kan inspireras av *tillvägagångsättet* i en film eller bok och använda sig av samma metod.

Vad som är betydligt allvarligare, är de små brotten som begås av ungdomar, det kan förefalla underligt att påstå att småbrotten skulle vara allvarligare än ett mord. Jag anser dock att ett mord är en företelse, som lyckligtvis inte förekommer i så stor utsträckning i vårt land att det kan bedömas som en samhällsfara. De små brotten däremot kan leda till långt gången kriminalitet och jag tror att just de små brotten ofta kan vara film-inspirerade.

Jag har hört personer påstå att deckare och kriminalfilmer skulle ha en god inverkan på ungdom, därför att de ofta har en sens moral som säger "brott lönar sig inte". Men sens moralen är för det mesta så genomskinlig, att den får ett löjets skimmer över sig, det stora felet är kanske inte detta, utan det sitter i att råheten, våldet respektive åskådare att få identifiera sig förhårligas. Detektiven, scheriffen o.s.v. är den tuffe hjälten och boven är ofta ännu tuffare och dör med stövlarna på, om det nu skall vara så särskilt duktigt gjort.

Jag tror att många av ungdomarna efter att ha sett en sådan film känner sig extra tuffa och istånd att utföra samma brava-der som hjälten på filmen, fast i mindre skala. Red. Nycop säger i sin artikel, att han tror, att det är bara bra för läsaren respektive åskådaren, att få identifiera sig med brottslingen, eller hjälten för att däri-

Det rör sig i Nylöse

Trivselkväll hade Nylöse ungdomsråd annonserat i sin inbjudan till föreningarna i Gamlestadens Medborgarhus den 11.3 och nitton föreningar hade mött upp. Det finns många sätt att ge upplysning i alkoholfrågan. Ungdomsrådet visade en film med titeln "Om alkoholens skadeverkningar". Att ungdomsrådet valde rätt presentationsform av ämnet visar att ett flertal idrottsföreningar som var representerade beslöt ta upp alkoholfrågan till diskussion på sina möten. I programmet märktes också Sten-Åke från Veckans Revy och ungdomsgårdens E. Gramén, som talade om samverkan mellan ungdomsorganisationer och ungdomsgård. "Håll i gång" tycks även i övrigt vara Nylöse ungdomsråds valspråk som lyckats få fram medel till upprustning av såväl Gamlestadsvallen som Utbynäs idrottsplats och som vill ha den av GAKO planerade konstfrusna banan i Kortedala disponibel för en omfattande föreningsverksamhet.

genom avreagera de inneboende aggressioner som nästan alla människor har. Jag undrar, är det troligt att den läsande eller biobesökande efter att ha sett en film eller läst en bok och identifierat sig med personerna omedelbart vid utträddandet från biografen eller när boken är slut, ger upp sin identifikation. Kan det inte tänkas att han istället fortsätter att identifiera sig med hjälten eller boven, sätter sig i sin bil och leker jagad t.ex.

Nu har vi ju gudskelov en bestämmelse som säger att filmer som är utpräglat våldsbetonade skall vara barnförbjudna. Jag hörde häromdagen ett strålande exempel på hur den regeln efterlevs av biograferna, när en biografvaktmästare på en liten bio som merendels visar just den sämsta sortens filmer, säger till sin kollega: "I kväll får vi släppa in dom fast dom inte har åldern inne annars får vi inte tillräckligt mycket folk".

T. G.

Ännu lever
knarren —
i Kortedala

Motorer har ju alltid varit föremål för många pojkars stora intresse. När mopederna började tillverkas i stora serier kunde priset sänkas och ligga inom de gränser en sparsam pojke kunde nå. Och när några mopedåkande pojkar i vår stadsdel kom samman och pratade moped var steget nära till klubbildning. Genom Kortedala Fritidsgårds tillkomst fanns ju även lokal för sammankomster tillgänglig. Föreståndaren var behjälplig med klubbens bildande, gav stöd och råd. Fritidsgrupper startades och snart hade några motorsinnade anslutit sig till klubben. Pojkarna började skaffa sig "vassare" saker. Husqvarnas Silverpilen, Monarks Rex, Triumph, BMW m.fl. införlivades i stallet. Klubben växte, pojkarna blev äldre. Skaffade sig fästmör och bekvämare åk. Bilen gjorde sitt intåg i gänget. Men mången höll fast vid den kära MC-n. Större, starkare och modernare maskiner inköptes. Tävlingar i tillförlitlighet och orientering hölls, och en del utlandsfärder genomfördes. Genom generöst tillmötesgående av Göte-

borgs Bostadsföretag har nu klubben sedan år tillbaka ett större garage till sitt förfogande. Där tillbringas många kvällar med översyn och puts av de älskade maskinerna. Klubbens medlemmar söker som tack hålla efter busåkande mopedynglingar och försöker gå före med gott exempel i trafiken.

I dagarna skall klubben fira sitt femårsjubileum. Och det är inte småsaker de tänker göra detta med. Lokaler i Mässhuset äro förhyrda och i april blir det en utställning av motorcyklar. Samtidigt försöker klubben arrangera en historisk utställning av motorcykeln genom tiderna och det nog en hel del legendariska maskiner som ställs till beskådande. Vi får hoppas att många välvilliga krafter ger sitt stöd så att de företagsamma ungdomarna lyckas med sitt arbete. Kortedala motorklubb kan se fram mot nya och aktiva verksamhetsår — det är man vid det här laget övertygad om.

T. S.

Gårdsassistent — bonddräng?

"Malicen viskade t.o.m. att han farfar varit bonddräng, vilket i våra dagar är ungefär detsamma som gårdsassistent"

(sign. Gamäng i GT 10.3)

Vi misstänker att "Gamäng" efter den definitionen inte är särskilt populär bland ungdomsgårdspersonalen.

Skjutjärnsjournalistik

Skott från bakåll

En pil i ryggen får ungdomsgårdspersonalen i Göteborg från oväntat håll, bakom bågen finner man Bengt Larsson i Göteborgs Socialdemokratiska Ungdomsförbund, tillika ledamot av barnavårdsnämndens ungdomsdelegation och suppleant i barnavårdsnämnden. I en apell föreslår han oss att göra en rundvandring i staden och då besöka de konditorier där ungdomen samlas kring spelautomater och jukeboxar. Gör därefter ett par avstickare till ungdomsgårdarna, uppmanar Bengt Larsson, sedan ber han oss inte bli alltför förvånade om bilden ter sig ungefär likartad.

Först ber jag få fråga Bengt Larsson om han aldrig hört talas om föreningar som försökt värva nya medlemmar genom danser o.dyl. Tror inte Bengt Larsson att intresset för föreningar måste väckas successivt, att aktivitet måste framkallas ur passivitet. Man måste försöka en långsam anpassning och skapa ett intresse innan man kan aktivisera ungdomar i föreningar. Jag tror inte att föreningar i sig själva har stora möjligheter att aktivisera kaféungdomen men jag tror däremot att ungdomsgårdarna har det.

Att reformera ungdomsarbetet genom att minska stödet åt ungdomsgårdarna kommer att på samma gång minska nyrekryteringen till föreningarna. När Bengt Larsson säger, att vi skall satsa på ungdomen genom dess egna föreningar, menar han då de ungdomar som redan är aktiva inom föreningsverksamheten? I så fall kan han i viss mån ha rätt, men de andra ungdomarna, kaféungdomen, hur vill Bengt Larsson satsa på den och vilka är deras föreningar?

Till slut vill jag hoppas att det är Bengt Larsson och inte Göteborgs socialdemokratiska ungdom som står bakom denna apell. Om så vore fallet, är det beklagligt att förtroendet för ungdomsgårdspersonalen är så litet att man drar sina slutsatser av en yttre likhet mellan kaféer och ungdomsgårdar och glömmer att se till arbetet bakom fasaden.

T. G.

■ **DEBATTEN** om ungdomsgårdarna håller ännu i sig. Vi alla presenterar denna gång en ungdomsgårdsledares insändare och vidare djuplodar vi dagspressens och fackpressens spalter och ser efter vad som skrivs i den här intressanta frågan.

Ny Tid för med SSU en diskussion om samhällets stöd till ungdomsarbetet. Det är både intressant och angeläget att man så öppet inom vårt ledande politiska parti diskuterar sina meningsskiljaktigheter inom skilda områden.

Så dyker en ny riddare upp. Här icke alls olik den namnkunnige riddaren don Quijote, tyvärr utan en klipsk vapendragare à la Sancho Panza. På vapenskölden står den gemena rubriken "ariel". De väderkvarnar han med så frejdigt mod som stora drakar utan tvekan riktar sin något nöta och något stötta lans mot är en stor del av den svenska dagspressen — Aftonbladet och Ny Tid i synnerhet, — staten, dess ungdomsråd och naturligtvis det kommunala ungdomsvårdande arbetet. Det sista skall man banka på i förbifarten, det hör till vanlig riddarsed.

När det gäller Aftonbladet beror väl irritationen i första hand på att tidningen tyckt sig spåra absolutistisk självgodhet i ARIELS spalter.

Nu sporrar han sin ädla Rosinante till stolta jungfru Dulcinea av Toboso hjälp. Lika litet som sin litterära föregångare ser han att den jungfru han fäller sin lans för är ett rekorderligt fruntimmer med båda fötterna på jorden och med kraft nog att försvara både sig själv och den bälde riddaren om så gällde.

Här ett prov på riddar Ariels färdigheter att tolka Ny Tids ledare "Ungdomen och samhällsstödet" den 1/3 1963.

NY TID:

"Uppskattningen av föreningslivet bör inte drivas så långt, att man inbillar sig att det kan lösa alla problem på ungdomsvårdens område. Det finns ungdomar, som antagligen inte ens med de största ansträngningar kan förmås känna sig hemma i ideella ungdomsorganisationer. Man måste nöja sig med att i någon mån bidra till deras socialanpassning, så att de inte sjunker ned i kriminalitet. Kommunerna kan inte gärna undandraga sig en sådan uppgift."

ARIEL:

"Uppskattningen av föreningslivet bör inte drivas så långt, att man inbillar sig att det kan lösa alla problem på ungdomsvårdens område". (Hit citerar Ariel Ny Tid. Vi fortsätter citera Ariel:) "Nej, naturligtvis inte! Men vilka vittnesbörd kan Ny Tid åberopa i fråga om den kommunala ungdomsvårdens förmåga att lösa alla ungdomsvårdsproblem?"

Nog hade man väntat sig en smula mer eftertanke av Ariel-skribenten innan han fattade pennan. Ny Tid har aldrig påstått att den kommunala ungdomsvården skulle ha förmåga att lösa *alla* ungdomsvårdsproblem, lika litet som den skulle tilltro den kommunala nykterhetsvården att lösa *alla* nykterhetsvårdsproblem. Ett sådant påstående skulle vara lika huvudlöst som att påstå att nykterhetsföreningarna skulle kunna lösa nykterhetsvårdsproblemen. Ingen begär något sådant. Ingen begär heller att ungdomsföreningarna skall visa upp ett resultat när det gäller ungdomsvårdande insatser. Man bör göra klart för sig skillnaden mellan begreppen ungdomsvård och *ungdomsverksamhet*. Ungdomsföreningarnas insatser uppskattas av både Ny Tid och de kommunala ungdomsvårdande organen. En uppskattning som även visar sig i praktiskt handlande.

Följande formulering, som är lika generaliserande och ovederhäftig som andra i ARIELs ledare den 9/3, utgör som Sven Essle skrev i "Vi alla" 1/63, ett underkännande av de folkvalda församlingar och styrelser, som drar upp rikt- och arbetslinjer för den verkställande apparaten. Här

är den åsyftade formuleringen: "Man bör ju begripa att bitterheten då blir stor bland de ungdomsorganisationer som fått intet eller på sin höjd ett mikroskopiskt stöd, medan sedan yrvakna kommunalmän inte utstakat någon gräns för den ekonomiska välviljan mot en del kommunala anordningar, som ofta tillkommit nära nog i panikens tecken."

Ordet skjutjärnsjournalistik har blivit aktuellt. Är sådan berättigad därför att den kommer från ideologisk press? Är allt detta betingat av grävelsen över ett ekonomiskt tyvärr misslyckat lotteri, eller är det verkligen så att Aftonbladets omdömen om Ariel på detta sätt i dess egen ledare bekräftas?

Göteborgs bordtennisförbund

har passerat sin 25 årsdag och celebrerade högtidsdagen på Odd Fellow, där ett nittio-tal medlemmar, bordtennisledare och aktiva hade mött upp jämte representanter för staden, idrottsdistriktet och barnavårdsnämnden.

En lång rad av utmärkelser delades ut till sammanslutningar och enskilda som gjort sig förtjänta därav. Bland de ihågkomna märktes barnavårdsnämndens fritidsbyrå, som under många år samverkat med distriktet och nu fick erkänsla för samarbetet.

Fritidsbyrån vill passa på att tacka Göteborgs Bordtennisförbund. För ett kommunalt organ är det intressant att erfara hur man på ett målmedvetet sätt gått in för att intressera ungdomen för sin sport och med vilken iver arbetet genomförts. Idag har bordtennissporten vuxit ut till en mycket omfattande sysselsättning för ungdomar och en spännande och engagerande idrottsgren för de aktiva tävlande.

För ungdomsgårdarna i Göteborg har samarbetet varit av stort värde, icke minst genom arrangemangen med nybörjartävlingarna i Exhuset. Vi hoppas på fortsatt utveckling av bordtennissporten och på framgång för Göteborgs Bordtennisförbund.

Redaktören

satt en dag och längtade efter något riktigt positivt och uppbyggande att skriva om ungdom och tänkte därvid möjligen finna några impulser ur dagspressen. "Var i tidningen skall vi leta", frågade jag en kollega och fick svaret, att idrotts-spalterna säkerligen skulle kunna ge den inspiration som behövdes.

Eftersom vårt land just då härbärgerade åtskilliga gäster från utlandet, idrottsmän av olika slag, som kommit hit för att förbrödras ytterligare genom den gemenskapsalstrande ishockeyn, så tyckte jag nog att vännens tips var gott. Sagt och gjort. Idrottsidorna skulle förse mig med idéer och uppslag.

Den första rubriken mitt öga fastnade för lovade ganska mycket. "Nu ser canadensare rött — svenskar och ryssar skall få!" Vi känner ju alla till givandets glädje och när nu de vänligt sinnade canadensarna ville ge något åt inte bara svenskar utan även ryssar, så var det onekligen ett verkligt snyggt bevis på vänskap och på idrottens förädlade inverkan på människorasen.

Fortsättningen av artikeln beskrev emellertid något helt annat än vad man väntat sig. Till mitt tidigare förråd av beteckningar brottslingar (uppräknade onödiga) kunde nu fogas en alldeles ny terminologisk raritet: ishockeybrottsling. Senare i artikeln kunde man också få ett av bevisen på orsaken till ishockeybrottslighet. En ledare från ett land betecknade nämligen en annan ledare från ett annat land för "feg skummis" och uppmanade samma personlighet "att någon gång lämna baren för

Forts. från sidan 8

att prestera något risigt om "fanor och idéer" och "hänga och håglöshet".

Bästa Gösta Blixt, Qui Nyström, Kåge Gimtell och alla ni andra på barn- och ungdomsavdelningen, när vill Ni ha godheten att göra ett KAS-ärligt program, som kan ge något nytt i diskussionen om ungdomsgårdarna.

Älskare och hatare av ungdomsgårdsarbete har i varje fall en sak gemensamt; att slippa uppleva en aktuell ungdomspolitisk fråga bli förvanlad till ett banalt "hurra-va-bra-konstaterande".

att se en match i verkligheten". Epitet som förrädare, provokatör och bloody" tillhör tydligen vardagsuttrycken inom den högre internationella ishockeysocieteten och måste tydligen ha någon dubbelmening eftersom innebörden av orden såsom man lärt i skolan var något helt annat.

Det här är betänkligt, att inom något som man betecknar som både idéellt och viktigt för ungdom, finns så många osmakligheter. Nog var det vid läsningen mer än en som tänkte så — för vi måste väl tro på vad idrottsjournalister i stora rikstidningarna skriver?

Låt mej säga, att ett av världsmästerskapets idrottsevenemang i TV — stormatchen mellan Sovjet och Sverige på Johanneshovs stadion — upprättade en hel del av idrottens (i dagspressen) skamfilade anseende. Det var en tjugig, kampfylld och spännande match mellan två justa lag och där ryssarna visade en förnämlig resning genom att kunna förlora på ett snyggt sätt utan billiga bortförklaringar. Här fick vi oss alla en lektion i sportsmannaanda som gav oss förnyat hopp om en idrottsrörelsens internationella framtid.

Malmö inför instruktörsbidrag

Drätselkammaren i Malmö har tillstyrkt ungdomsstyrelsens framställan om bidrag från staden för anställande av ungdomsinstruktör hos ungdomsorganisationerna i Malmö. Ungdomsstyrelsen får ett anslag på 108.000 kr under 1963 och de utgående beloppen beräknas utgå med 3/4 av instruktörens årslön, dock högst 12.000 kr för helt budgetår.

om ägandet

Fattig är icke den, som äger litet, utan den,
som hyser begär efter mer.

Seneca

Den, som är fattig, har blott litet att mista.

Juvenalis

Den enda verkliga rikedom utgöres av
det man har lärt.

Lucianus

Vi känna aldrig en saks värde, förrän vi
mistat den.

Cervantes

Ett gott namn är bättre än rikedom.

Menandros

Lycklig är den, som icke löper efter rike-
domar.

Flechier

Många förakta rikedom, men få förmå
att skänka bort den.

de la Rochefoucauld

Vad är det då för skillnad mellan mig,
som är dåre och dig, som är en vis man,
om vi båda vilja ha rikedom? Skillnaden
är stor, ty hos den vise mannen är rike-
domen en tjänare, hos den dåraktige är
han herre.

Seneca

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Skånegatan 26 • Göteborg 5 • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 6:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1963

Fritidsbyråns AVH-service

Följande tekniska och audio-visuella hjälpmedel finnes tillgängliga på fritidsbyrån, avsedda att användas inom ungdomsarbete:

- 16 mm Ljudfilmsprojektorer (Bell & Howell, Ampro) för såväl optiskt som magnetiskt ljud,
- 16 mm Stumfilmsprojektor (Bell & Howell),
- 8 mm Stumfilmsprojektor (Kodak),
- 16 mm Filmkamera (Paillard) med stativ,
- Blixtaggregat,
- Bandspelare (Grundig TK 819, Tandberg),
- Skarvapparater för lagning av film,
- Småbildsprojektorer för 7×7 och 5×5 cm bilder,
- Bildbandstillsatser,
- Ca. 130 bildband i olika ämnen,
- Stillfilmer samt 16 mm filmer,
- Grammofon (Philips) samt grammofonverk,
- Filmdukar i olika storlekar,
- Förlängningssladdar,
- Flanellografer,
- Pil-lampa,
- Mattglasskiva (för bildvisningar),
- Mikrofoner,
- Moviescope (betraktningsskärmar för filmredigering),
- Förstärkanläggning,
- Bladderblock.

Särskilt certifikat erfordras för att få låna visst material.

Kurser anordnas av fritidsbyrån.

Beställning sker å Fritidsbyråns servicecentral, Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrensvägen, tel. 16 34 91 mellan kl. 15—18.30 (lördagar 12—15).

Möjlighet finnes dessutom att efter överenskommelse få använda fritidsbyråns kontorsutrustning (skrivmaskin, Gestetner stencileringsapparat, spritduplikator, adressograf etc.)

Hänvändelse till Fritidsbyrån, Skånegatan 26, tel. 20 09 20 vx.

